

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: zwierzęta w rekreacji, edukacji i terapii

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: praktyczny

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Przedmiot z zakresu nauk humanistycznych lub z zakresu nauk społecznych

Cel kształcenia: wprowadzenie poszerzonej wiedzy, terminologii i różnych koncepcji badawczych dotyczących omawianego tematu z zakresu nauk humanistycznych lub nauk społecznych.

Treści merytoryczne: przedmiot stanowi monograficzne i całościowe ujęcie wybranego zagadnienia z zakresu nauk humanistycznych lub nauk społecznych (do wyboru przedmioty z ogólnouczeniowej oferty np. etyczne podstawy profesjonalizmu, informacja w społeczeństwie wiedzy, komunikacja interpersonalna, myślenie i działanie projektowe, prawo autorskie, prawo pracy, zagadnienia poprawności językowej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia, terminy i podstawowe założenia badawcze z omawianego zakresu wiedzy.

Umiejętności (potrafi): wykorzystać poznaną wiedzę z zakresu nauk humanistycznych lub nauk społecznych w różnych sytuacjach zawodowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): korzystania w życiu zawodowym i społecznym, a także we własnym rozwoju naukowym i osobistym z różnych obszarów wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Język migowy 1

Cel kształcenia: uzyskanie wiedzy o kulturze Głuchych i umiejętności w zakresie komunikacji ze społecznością Głuchych posługującym się polskim językiem migowym na poziomie podstawowym.

Treści merytoryczne: znaki migowe z wariantami. Wykorzystanie znaków manualnych i znaków niemanualnych. Gramatyka w języku migowym - wizualno przestrzenny charakter (stosowanie czasowników kierunkowych, obiektowych, procesowych i przestrzennych, klasyfikatory przestrzenne, czas przeszły, czas przyszły, czas teraźniejszy, struktura zdań migowych, gramatyka twarzy).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy polskiego języka migowego niezbędne do prowadzenia zajęć z osobami głuchymi.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w polskim języku migowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań służących poprawie jakości życia osób Głuchych wykorzystując interakcje człowiek – zwierzę.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Język migowy 2

Cel kształcenia: uzyskanie wiedzy o kulturze Głuchych i umiejętności w zakresie komunikacji ze społecznością Głuchych posługującym się polskim językiem migowym na poziomie podstawowym.

Treści merytoryczne: wykorzystanie językowej przestrzeni migowej. Wykorzystanie topograficznej przestrzeni migowej. Wykorzystanie zdań migowych z użyciem rozmiaru i wielkości wizualnej. Poznanie słownictwa języka migowego i proste dialogi z zakresu związanego z otoczeniem uczestnika szkolenia i jego codziennymi czynnościami - w tym nauka znaków z różnych bloków tematycznych tj. podstawy komunikacji PJM, poznanie środowiska akademickiego, rodzinnego, w pracy, w mieście itp.). Alfabet palcowy. Omówienie zagadnień związanych z kulturą Głuchych i Polskim Językiem Migowym (PJM) oraz różnych form systemu migowego (system językowo-migowy, pidgin migowy, kontakt migowy itp.). Savoir-vivre wobec Głuchego. Ćwiczenia z zakresu tłumaczenia tekstów pisanych na język migowy. Specjalne zastosowania PJM.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawy polskiego języka migowego niezbędne do prowadzenia zajęć z osobami Głuchymi.

Umiejętności (potrafi): komunikować się w polskim języku migowym oraz angażować środowisko Głuchych do angażowania się w zajęcia; zaplanować i zrealizować zajęcia dla różnych grup uczestników wykorzystując relacje człowiek-zwierzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań służących poprawie jakości życia osób Głuchych wykorzystując interakcje człowiek - zwierzę.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

4. Specjalistyczne warsztaty językowe

Cel kształcenia: kształtowanie i rozwijanie kompetencji językowych, pozwalających na rozumienie, tłumaczenie i posługiwanie się leksyką specjalistyczną z zakresu danego kierunku studiów na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Treści merytoryczne: wprowadzenie i wyćwiczenie materiału leksykalno-gramatycznego umożliwiającego przygotowanie do komunikacji w języku obcym w zakresie tematycznym dotyczącym wybranych elementów języka specjalistycznego; analiza tekstów naukowych i dyskusja, rozwiązywanie zadań i ćwiczeń językowych, tłumaczenie tekstów; prezentowanie rozmaitych metod uczenia się, zachęcanie do samooceny, samodzielnego poszukiwania prawidłowości językowych i formułowania reguł; różnorodność form pracy (indywidualna, w parach, w grupach) i typów zadań pozwalających na uwzględnienie w procesie nauczania indywidualnych uzdolnień i cech charakteru.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wypowiedzi w języku obcym, zawierających leksykę specjalistyczną z zakresu kierunku studiów, zgodnie z tabelą wymagań dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się terminologią specjalistyczną właściwą dla studiowanego kierunku studiów, zabierać głos w dyskusji lub debacie naukowej, przedstawiać własne argumenty i opinie, zadawać pytania, polemizować z argumentami innych rozmówców; tłumaczyć niezbyt złożone teksty specjalistyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia specjalistycznego warsztatu językowego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

5. Technologie informacyjne

Cel kształcenia: poszerzenie umiejętności pozyskiwania, analizowania, przetwarzania i prezentowania informacji w zgodzie z prawami autorskimi. Przygotowanie do pisania pracy dyplomowej, z wykorzystaniem narzędzi Microsoft 365 (wybrane narzędzia pakietu Office), w

tym graficznych form prezentacji wyników badań oraz wykorzystania zdobytych umiejętności w przyszłej pracy zawodowej.

Treści merytoryczne: podstawowe pojęcia związane z terminologią: technologia informacyjna vs technologia informatyczna. Redagowanie dokumentów własnych i powierzonych. Wykorzystanie i zastosowanie funkcji wbudowanych oraz pisanie formuł własnych. Zastosowanie funkcji czasu, tabel przestawnych, tworzenie wykresów nietypowych. Tworzenie prezentacji w oparciu o dane własne oraz źródła internetowe. Tworzenie projektów zaproszeń, wizytówek i CV z wykorzystaniem MS Word.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową wiedzę z zakresu metod i narzędzi związanych z wykorzystaniem technologii informacyjnej.

Umiejętności (potrafi): efektywnie korzystać z usług internetowych w celu wyszukiwania informacji oraz ich przesyłania, przygotować prezentację multimedialną oraz korzystać z podstawowych możliwości programów komputerowych w zakresie edycji tekstu, obliczeń i prezentacji wyników.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): permanentnej edukacji informacyjnej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Filozoficzno-etyczne aspekty relacji człowiek-zwierzę

Cel kształcenia: zapoznanie z różnymi sposobami ujęcia ontycznego i moralnego statusu zwierząt; kształtowanie umiejętności krytycznej analizy prezentowanych stanowisk, dostrzegania ich ontycznych i antropologicznych założeń oraz konsekwencji praktycznych; kształtowanie umiejętności dyskusowania i prezentowania własnych opinii.

Treści merytoryczne: pojęcie filozofii. Etyka jako dyscyplina filozoficzna. Spór o status ontyczny zwierząt. Spór o miejsce zwierząt w porządku moralnym. Podstawy moralnych zobowiązań człowieka w stosunku do świata zwierzęcego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe stanowiska w sporze o ontyczny i moralny status zwierząt; założenia oraz konsekwencje praktyczne; zasady ochrony praw autorskich.

Umiejętności (potrafi): poddać analizie filozoficzno-etycznej problemy wynikające z wykorzystania zwierząt w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych; interpretować znaczenie interakcji człowiek–zwierzę w zmieniających się uwarunkowaniach społeczno-kulturowych; prezentować własne opinie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): upowszechniania zasad dobrych praktyk i profesjonalnego wykonywania zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Metody badań na zwierzętach

Cel kształcenia: nabycie wiedzy i umiejętności z zakresu planowania doświadczeń z udziałem zwierząt, statystycznego opracowywania uzyskanych wyników oraz ich interpretacji.

Treści merytoryczne: charakterystyka wybranych układów doświadczeń stosowanych w badaniach na zwierzętach. Pojęcie tezy i hipotezy. Ogólne zasady zakładania i prowadzenia doświadczeń. Pierwotne i wtórne źródła danych liczbowych. Precyzja doświadczenia i metody jej zwiększania. Schematy losowań próby. Doświadczenia produkcyjne i wdrożeniowe. Metody statystycznego opracowywania wyników badań w zależności od układu doświadczalnego. Interpretacja wyników oraz wnioskowanie statystyczne. Zastosowanie wybranych narzędzi programu Statistica w opracowywaniu wyników badań, graficzna prezentacja wyników (tabele, wykresy).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne założenia metodyczne badań eksperymentalnych, ze szczególnym uwzględnieniem metodyki badań na zwierzętach.

Umiejętności (potrafi): korzystać z wiedzy w zakresie prowadzenia badań, weryfikacji wyników, ich interpretacji oraz formułowania prostych wniosków.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnej i zespołowej pracy w zakresie realizacji określonego zadania badawczego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Profilaktyka zdrowotna zwierząt

Cel kształcenia: zaznajomienie z zagadnieniami dotyczącymi profilaktyki zdrowotnej zwierząt.

Treści merytoryczne: profilaktyka wybranych chorób zakaźnych, pasożytniczych i niezakaźnych występujących u zwierząt gospodarskich i domowych (koń, pies, alpaka, kot, królik).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu profilaktyki wybranych chorób zakaźnych, pasożytniczych i niezakaźnych występujących u zwierząt.

Umiejętności (potrafi): analizować znaczenie stosowania profilaktyki w zapobieganiu chorobom zwierząt użytkowanych w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego samokształcenia, wdrażania posiadanej wiedzy i umiejętności zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Psychofizjologia człowieka

Cel kształcenia: zapoznanie z neurofizjologicznymi podstawami zachowania się człowieka i zwierząt.

Treści merytoryczne: organizacja układu nerwowego. Postrzeganie świata za pomocą narządów zmysłów - widzieć, słyszeć, czuć smak. Fizjologiczne uwarunkowania funkcji narządów zmysłów. Podstawowe mechanizmy fizjologiczne: emocje, uczucia i nastrój. Rola zwierząt w kształtowaniu emocji człowieka. Wpływ czynników sterowych na zachowanie się człowieka. Niedojrzałość układu nerwowego i jej wpływ na funkcje poznawcze. Cechy specyficzne w rozwoju mózgowia człowieka w porównaniu do innych ssaków. Rodzaje kory i funkcje pól mózgowych. Neurobiologia inteligencji, testy psychometryczne. FOMO i Biofeedback - czym są i jaki mają wpływ na człowieka. Pamięć i rodzaje uczenia się. Biologiczna rola snu i konsekwencje pozbawienia snu; uczenie się we śnie i rola marzeń sennych. Lateralizacja funkcji psychicznych w mózgu człowieka. Podstawowe parametry organizmu człowieka w różnych stanach fizjologicznych i szybka ocena stanu zdrowia. Definicja zdrowia i choroby wg WHO. Zasady badania neurologicznego. Badanie narządów zmysłów – sprawdzenie prawidłowości odczuwania dotyku, ciepła, zimna i bólu - ćwiczenia praktyczne do wyboru przez studentów. Badanie przewodzenia w nerwach związanych z drogą smakową i drogą węchową. Telereceptory: wzrok i słuch. Percepcja bodźców wzrokowych i słuchowych. Badanie układu optycznego oka. Rozmieszczenie pręcików i czopków w polu widzenia. Poznanie możliwości badania i rehabilitacji osób z wadami układu optycznego oka. Techniki badania siatkówki oka. Metody badania rozpoznawania barw z użyciem tablic pseudoizochromatycznych Ishihary. Badanie zmysłu słuchu - metody akumetryczne, próby stroikowe, próby Webera, Rinniego i Schwaba. Badanie rozdzielczości odbioru dźwięków. Neuroanatomiczne podstawy testów psychometrycznych, Eye tracking, Wykorzystanie zagadek logicznych, łamigłówek i testów IQ do poprawy logicznego myślenia. Test szybkości reakcji i jego znaczenie. Funkcje poznawcze i ich wsparcie. Testy behawioralne. Reakcja skórno-galwaniczna. Elektromiografia, elektrokardiografia -zasady, praca z Lab Tutor. Poziomy organizacja układu nerwowego. Mózgowia zwierząt i człowieka – różnice i podobieństwa. Mikroskopowa struktura tkanki nerwowej. Neuroanatomiczne podłoże pamięci

i zmysłów. Lokalizacja ważniejszych struktur mózgowia w aspekcie funkcjonalnym (kora nowa, hipokamp, ciało migdałowate, mózdzek, podwzgórze). Psychofizjologia emocji. Wpływ pozytywnych i negatywnych emocji na organizm i zachowanie człowieka. Elektroencefalografia (EEG) jako metoda w psychofizjologii, służąca do badania bioelektrycznej czynności mózgu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie układu nerwowego i podstawowe mechanizmy warunkujące zachowanie człowieka i zwierząt; zasady oceny stanu układu nerwowego w celu zastosowania technik pozwalających na zaspokajanie i zapewnienie dobrostanu ludzi i zwierząt; zasady bezpieczeństwa i higieny pracy ze zwierzętami oraz zasady ochrony praw autorskich i zarządzania własnością intelektualną.

Umiejętności (potrafi): zastosować metody oceny stanu układu nerwowego i narządów zmysłów; przeprowadzić ocenę wrażliwości człowieka na bodźce ze środowiska zewnętrznego i racjonalnie ocenić zdolności do pracy ze zwierzętami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego uwzględniania znaczenia procesów psycho-fizjologicznych w warunkowaniu zachowania się człowieka i zwierząt oraz do podejmowania zadań w zakresie pracy rekreacyjnej, edukacyjnej i terapeutycznej z udziałem zwierząt.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Psychologia zdrowia

Cel kształcenia: omówienie podstawowych zagadnień z zakresu psychologii zdrowia.

Treści merytoryczne: psychologia zdrowia jako nauka (historia, definicja, obszar zainteresowań, przedmiot, zakres, cel). Miejsce psychologii zdrowia w medycynie oraz naukach społecznych. Czynniki warunkujące zdrowie psychofizyczne i społeczne człowieka. Podstawowe zagadnienia z zakresu psychologii zdrowia chorego somatycznie oraz psychicznie. Etiologia zaburzeń psychosomatycznych biologiczne, psychospołeczne, społeczno-kulturowe). Wykorzystanie zwierząt w terapii osoby chorej somatycznie oraz psychicznie. Zastosowanie wiedzy z zakresu psychologii zdrowia w leczeniu otyłości. Otyłość i zaburzenia odżywiania: obraz kliniczny, etiologia, leczenie, rokowania, elementy interwencji psychologicznych. Czynniki warunkujące zdrowie psychofizyczne i społeczne człowieka. Podstawowe zagadnienia z zakresu psychologii zdrowia chorego somatycznie oraz psychicznie. Wykorzystanie zwierząt w terapii osoby chorej somatycznie oraz psychicznie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przedmiot zainteresowania psychologii zdrowia; mechanizmy związane z funkcjonowaniem psychospołecznym człowieka; czynniki psychospołeczne warunkujące prawidłowe bądź zaburzone funkcjonowanie człowieka; zasady ochrony praw autorskich i zarządzania własnością intelektualną.

Umiejętności (potrafi): identyfikować podstawowe pojęcia z zakresu omawianego przedmiotu; poprawnie wnioskować na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł; zastosować wiedzę w sytuacjach konfrontacji ze zjawiskami typowymi ale też w sytuacjach wymagających indywidualnego podejścia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedniego wyznaczenia priorytetów służących realizacji określonego przez siebie lub innych zadania; zidentyfikowania i poddawania analizie czynników natury psychospołecznej wpływających na funkcjonowanie człowieka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Retoryka i erystyka

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy na temat sztuki przemawiania, prowadzenia dyskusji i sporu, zapoznanie z czynnikami mającymi wpływ na skuteczność przekonywania, kształtowanie umiejętności rozpoznawania i obrony przed chwytami erystycznymi.

Treści merytoryczne: pojęcie, dzieje i cel retoryki; dyscypliny retoryczne, zasady sztuki retorycznej, figury retoryczne; pojęcie i dzieje erystyki; erystyka a: retoryka, dialektyka, logika, etyka; spór w sensie erystycznym; chwyt erystyczny; erystyka niewerbalna; perswazja – ujęcia teoretyczne, skuteczność perswazji; psychologiczne mechanizmy kształtowania przekonań; teoria pytań. Analiza najczęściej stosowanych technik erystycznych na przykładzie wybranych dyskusji prezentowanych w mediach. Praca nad przygotowaniem krótkiego wystąpienia. Przygotowanie i prowadzenie dyskusji na zaproponowany przez studenta temat.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia dotyczące procesów komunikowania, ich prawidłowości i zakłóceń; zasady sztuki retorycznej; dzieje i cel erystyki; rolę technik komunikacyjnych w kreowaniu informacji; rozumie zasady ochrony praw autorskich.

Umiejętności (potrafi): prezentować problemy, poglądy oraz wyniki własnych badań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): aktywnego uczestniczenia w dyskursie publicznym; myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Wspieranie zdolności wysiłkowych człowieka

Cel kształcenia: poznanie uwarunkowań zachodzących w organizmie człowieka podczas wysiłku fizycznego oraz metod pozwalających na zwiększenie zdolności wysiłkowych organizmu.

Treści merytoryczne: zasady pomiarów antropometrycznych i praktyczne ich znaczenie, wykonywanie na sobie. Zasady wykonywania testów wysiłkowych i ich wykonywania na sobie. Znaczenie zabiegów rozluźniających mięśnie i ich przegląd na okres regeneracji powysiłkowej. Sprawność motoryczna i motoryczność człowieka; podstawowe pojęcia i ich aspekty. Rozwój motoryczny człowieka w ontogenezie. Genetyczne i morfologiczne uwarunkowania motoryczności człowieka. Aktywność fizyczna w optymalizacji masy i składu ciała. Wpływ wysiłku fizycznego na organizm ludzki (układ kostny, układ mięśniowy, układ krążeniowo-oddechowy i układ pokarmowy). Fizjologiczne następstwa bezczynności ruchowej i znaczenie ruchu w zapobieganiu chorobom cywilizacyjnym. Energetyka wysiłków fizycznych. Termoregulacja podczas wysiłku fizycznego, fizjologia krwi, równowaga kwasowo-zasadowa. Pomiar w badaniach nad sprawnością motoryczną. Ocena poziomu aktywności fizycznej. Podstawowe przesłani do konstrukcji programów aktywności fizycznej. Pomiar antropometryczny i praktyczne ich zastosowanie, pomiary analizy składu ciała. Odnowa biologiczna w procesie regeneracji powysiłkowej. Fizjologiczne podstawy medycyny fizykalnej. Zabiegi fizykalne stosowane w odnowie biologicznej: Masaż, termoterapia, światłolecznictwo, elektroterapia, laseroterapia. Metabolizm substratów energetycznych w czasie wysiłku fizycznego oraz podczas odpoczynku. Zdolności siłowe i znaczenie treningu z oporem. Zdolności szybkościowe (anaerobowe) i ich kształcenie. Zdolności wytrzymałościowe (aerobowe) i trening zdrowotny. Gibkość ciała - jej uwarunkowania, pomiar trening oraz znaczenie. Zdolności koordynacyjne i ich znaczenie. Trening funkcjonalny. Trening plyometryczny. Żywność w sporcie i wysiłku fizycznym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ wysiłku fizycznego na organizm człowieka oraz metody zwiększania zdolności wysiłkowych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przeprowadzać trening zdrowotny oraz proste zabiegi pozwalające na poprawę zdolności wysiłkowych człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): promowania zasad zdrowego stylu życia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Alpakoterapia i felinoterapia

Cel kształcenia: przyswojenie wiedzy dotyczącej specyficznych potrzeb pokarmowych i bytowych, zabiegów pielęgnacyjnych wykonywanych u alpak i kotów oraz behawioru tych zwierząt. Przekazanie wiedzy dotyczącej metodyki realizacji zajęć z udziałem alpak i kotów a także wyboru zwierząt do pracy terapeutycznej.

Treści merytoryczne: czym jest alpako- i felinoterapia? Strategia organizacji pracy alpakoterapeutycznej i felinoterapeutycznej. Psychologiczne aspekty zajęć z udziałem zwierząt w odniesieniu do pacjentów z różnymi rodzajami zaburzeń psychicznych. Podstawy pracy alpakoterapeutycznej. Predyspozycje psychofizyczne i charakterologiczne alpaki w alpakoterapii. Wybór zwierząt do terapii. Behawior alpak i kotów. Zasady utrzymania i żywienia tych gatunków. Kryteria doboru/selekcji alpak do alpakoterapii. Cele i metody pracy - dokumentacja i organizacja zajęć z alpakoterapii i felinoterapii. Zdrowie alpak i kotów - profilaktyka i opieka weterynaryjna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady utrzymania i żywienia alpak i kotów oraz metody kształtowania ich dobrostanu; podstawowe zagadnienia z zakresu higieny, profilaktyki zootechnicznej; metodykę wspomagania osób z różnymi dysfunkcjami przy wykorzystaniu alpak i kotów; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): ocenić przydatność, skutki i możliwości wdrożenia działań terapeutycznych związanych z różnymi formami pracy z alpakami oraz kotami; wykorzystywać podstawowe umiejętności niezbędne w chowie i hodowli alpak oraz kotów wykorzystywanych do rekreacji, edukacji i terapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania zasad bezpieczeństwa pracy ze zwierzętami oraz odpowiedzialności za skutki prowadzonej działalności alpakoterapeutycznej i felinoterapeutycznej.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

2. Animator zajęć ze zwierzętami

Cel kształcenia: zapoznanie z planowaniem i przeprowadzaniem zajęć z udziałem koni i psów.

Treści merytoryczne: kształtowanie właściwego stosunku do świata ludzi i zwierząt, utrwalanie zasad zachowania się podczas zajęć ze zwierzętami, integracja dzieci z koniem i psem. Wiedza z zakresu organizacji zajęć z końmi i psami dla różnych grup ludzi. Czas pracy zwierzęcia z uwzględnieniem jego dobrostanu. Odpowiedni dobór zwierząt do zajęć. Właściwe miejsce zajęć. Przygotowanie scenariuszy zajęć z uwzględnieniem celów, a następnie przeprowadzenie zajęć dla różnych grup klientów/pacjentów. Dokumentacja zajęć, ewaluacja efektów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): psychologiczne aspekty interakcji człowiek- zwierzę (Human Animal Bond) z uwzględnieniem dobrostanu zwierząt i bezpieczeństwa ludzi; rolę towarzystwa zwierząt w rozwoju społecznym, emocjonalnym oraz w stanach chorobowych; możliwości rehabilitacyjne, edukacyjne i z udziałem zwierząt; tradycyjne i nowe teorie, nurty, metody, narzędzia oraz techniki wykorzystywane w pracy edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej i terapeutycznej oraz możliwościach jej wspomagania zajęciami z udziałem zwierząt i na ich temat; regulacje prawne i organizacyjne oraz zasady etyki w zakresie utrzymywania i użytkowania zwierząt, a także podstawowe zasady i reguły obowiązujące w relacjach międzyludzkich.

Umiejętności (potrafi): opracować działania (edukacyjne, profilaktyczne) z udziałem psa i konia; korzystając z różnych źródeł oraz w oparciu o posiadaną wiedzę, zaplanować i realizować działania/zajęcia z udziałem zwierząt lub na ich temat, dostosowane do potrzeb osób w nich uczestniczących; oceniać, w zakresie podstawowym, prawidłowość funkcjonowania poznawczego, społeczno-emocjonalnego człowieka i dobrać właściwe zajęcia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań z udziałem zwierząt w środowisku społecznym oraz uczestnictwa w formacjach realizujących działania z udziałem psa i konia, mając jednocześnie przekonanie o ich sensie, wartości i potrzebie; dostrzegania potrzeb i oczekiwań osób, z którymi podejmuje współpracę, a także rozstrzygania podstawowych dylematów natury moralnej oraz etycznej (profesjonalizm, etyka zawodowa, dobrostan zwierząt).

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

3. Biometeorologia z elementami klimatologii (Blok I)

Cel kształcenia: zapoznanie z zagadnieniami dotyczącymi oddziaływania zjawisk atmosferycznych na organizmy ludzi i zwierząt; nabycie umiejętności obserwacji otaczającej człowieka atmosfery i odpowiedniego posługiwania się wynikami tych obserwacji; poznawanie możliwości wykorzystania lokalnego klimatu w rekreacji i terapii.

Treści merytoryczne: biorytmika ustroju, wpływ wybranych czynników meteorologicznych na organizmy żywe. Prognozowanie stanów pogody. Zespół neurotropowy – klasyfikacja stanów pogody, meteoropatia - wpływ pogody na organizmy ludzi i zwierząt. Aklimatyzacja, aklimacja i adaptacja, ocena czynników klimatycznych. Wprowadzenie w problematykę biometeorologiczną i klimatologiczną. Podstawowe elementy bioklimatologii ekologicznej. Ziemia jako środowisko życia. Metody stosowane w badaniach biometeorologicznych i bioklimatycznych. Zjawiska optyczne i akustyczne w atmosferze. Mgły, zachmurzenie i rodzaje chmur. Opady i osady atmosferyczne i warunki ich występowania. Masy powietrza i ich klasyfikacja. Fronty atmosferyczne. Układy baryczne. Klimaty Świata, Europy i Polski. Topo- i mikroklimaty w zróżnicowanych warunkach środowiska. Boddże klimatyczne i ich znaczenie dla organizmów żywych. Biotermiczno - meteorologiczna klasyfikacja pogody. Warunki bioklimatyczne Polski. Wykorzystanie lokalnych warunków klimatycznych Polski w rekreacji, edukacji i terapii. Wpływ czynników antropogenicznych na ludzi i zwierzęta.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ środowiska atmosferycznego na organizm ludzi i zwierząt, biometeorologię i klimatologię, czynniki warunkujące życie na Ziemi.

Umiejętności (potrafi): analizować zależności pomiędzy czynnikami klimatu a reakcją organizmu zwierząt i ludzi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania konieczności ochrony klimatu, ciągłego dokształcania się i podnoszenia kwalifikacji zawodowych w celu dostosowania się do potrzeb rynku pracy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

4. Chów i hodowla amatorska ssaków egzotycznych

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami chowu i hodowli wybranych gatunków ssaków egzotycznych utrzymywanych w hodowlach amatorskich, ze szczególnym uwzględnieniem ich przydatności do rekreacji, edukacji i terapii z zachowaniem ich dobrostanu.

Treści merytoryczne: systematyka zoologiczna wybranych gatunków ssaków egzotycznych utrzymywanych w hodowlach amatorskich, historyczny i kulturowy aspekt ich hodowli, niebezpieczeństwa wynikające z ich użytkowania, współczesne formy wykorzystywania zwierząt egzotycznych. Szczegółowe zasady chowu i hodowli wybranych gatunków ssaków egzotycznych z rodzin: myszowate, wiewiórkowate, dydelfowate, kangurowate, łasicowate, psowate, szopowate, łaszowate. Warunki utrzymania, żywienie, rozród, podstawowe jednostki chorobowe i zasady użytkowania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady chowu, hodowli i użytkowania dotyczące wybranych gatunków egzotycznych ssaków wykorzystywanych w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych; behawioru hodowanych egzotycznych gatunków i jego związek

z bezpiecznym użytkowaniem zwierząt; zasady funkcjonowania obiektów zajmujących się hodowlą gatunków egzotycznych ssaków.

Umiejętności (potrafi): analizować i optymalizować uwarunkowania osobnicze, środowiskowe i dobrostan różnych gatunków ssaków egzotycznych wykorzystywanych w rekreacji, edukacji i terapii; prowadzić profilaktykę w zapobieganiu chorobom ssaków egzotycznych utrzymywanych w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych; wyjaśniać i interpretować znaczenie interakcji człowiek – zwierzę amatorskie w zmieniających się uwarunkowaniach społeczno-kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): upowszechniania zasad dobrych praktyk i profesjonalnego prowadzenia hodowli ssaków egzotycznych; propagowania aktywności fizycznej i zasad zdrowego stylu życia z wykorzystaniem prowadzonych hodowli wybranych gatunków ssaków egzotycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

5. Dobrostan w hodowli i użytkowaniu zwierząt

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy z zakresu zapewnienia dobrostanu zwierzętom użytkowanym w rekreacji, edukacji i terapii ludzi.

Treści merytoryczne: dobrostan w różnych formach użytkowania zwierząt. Transport zwierząt a ich dobrostan. Zachowania stereotypowe. Dobrostan i jego wpływ na użytkowanie i zdrowie zwierząt. Behawior i potrzeby zwierząt, a ich dobrostan. Różne systemy utrzymania zwierząt i ich wpływ na dobrostan.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ zdrowia zwierząt na ich użytkowanie; behawior, potrzeby oraz zasady bezpiecznej pracy z różnymi gatunkami zwierząt użytkowanych w rekreacji, edukacji i terapii.

Umiejętności (potrafi): oceniać dobrostan wybranego gatunku zwierzęcia wykorzystywanego dla celów rekreacji, edukacji i terapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): postępowania zgodnie z etyką użytkując zwierzęta dla celów rekreacji, edukacji i terapii; ciągłego podnoszenie swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

6. Dzikie zwierzęta oraz aktywne formy ich ochrony (Blok I)

Cel kształcenia: zapoznanie z zadaniami i celem współczesnej ochrony przyrody dzikich zwierząt. Przedstawienie głównych działań ochronnych w odniesieniu do tych gatunków oraz sposobów i metod ich realizacji w Polsce, jak również problemów wynikających z występowania coraz liczniejszych populacji tych zwierząt będących efektem skutecznej ochrony oraz zasobności środowiska m.in. w żer.

Treści merytoryczne: istota aktywnej ochrony przyrody realizowana szczególnie w Europie, w różnych obszarach współczesnej ochrony przyrody np. w ramach ochrony żubra, wilka, rysia, bobra, łosia, kormorana, żurawia oraz wybranych gatunków zwierzyny występującej w lasach i agrocenozach. Wzajemny wpływ dzikich zwierząt i środowiska ich bytowania. Metody monitoringu stosowane dla fauny europejskiej. Biologia i ekologia dzikich zwierząt oraz różne metody aktywnej ochrony fauny polskiej między innymi populacji: żubra, wilka, rysia, bobra, łosia, kormorana oraz wybranych gatunków zwierzyny występującej w lasach i agrocenozach polskich. Rozpoznawanie grup płciowo-wiekowych poszczególnych gatunków dzikich zwierząt, ocena wieku wybranych gatunków oraz umiejętność określania nazw form poroża jeleniowatych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ochrony i użytkowania wybranych gatunków dzikich zwierząt, zachowania dzikich zwierząt w środowisku naturalnym oraz możliwości uatrakcyjnienia wypoczynku poprzez rozpowszechnianie aktywnej ochrony przyrody w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.

Umiejętności (potrafi): analizować uwarunkowania osobnicze do środowiska, uwzględniając w tym dobrostan dzikich zwierząt oraz interpretować relacje człowiek - dzikie zwierzęta w zmieniających się uwarunkowaniach przyrodniczych i kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): upowszechniania dobrych praktyk i profesjonalnego podejścia do aktywnej ochrony dzikich zwierząt i środowiska ich bytowania.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

7. Ekonomiczno - organizacyjne uwarunkowania użytkowania zwierząt

Cel kształcenia: zapoznanie z problematyką funkcjonowania gospodarstw i przedsiębiorstw rolniczych.

Treści merytoryczne: zasady organizacji produkcji rolniczej oraz ocena wyników produkcyjnych i ekonomicznych gospodarstw. Organizacja gospodarstw edukacyjnych. Analiza potencjału produkcyjnego gospodarstw, potencjalne warunki gospodarowania (powierzchnia ogólna gospodarstwa, ocena jakości ziemi, waloryzacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej). Planowanie operacyjne w gospodarstwie rolnym - plan roczny (planowanie produkcji roślinnej i zwierzęcej, przepływy pieniężne, rachunek wyników i bilans gospodarstwa). Organizacja produkcji roślinnej i zwierzęcej (bilans gruntów, kompleksy glebowe, obrót stada, żywienie zwierząt, bilans robocizny i siły pociągowej). Projekt gospodarczego urządzenia gospodarstwa edukacyjnego. Rachunek ekonomiczny w rolnictwie. Rolnictwo jako dział gospodarki narodowej. Formy organizacyjne gospodarki rolnej. Ekonomiczne i przyrodnicze środowisko gospodarstwa rolniczego oraz jego związki z otoczeniem. Charakterystyka czynników produkcji w rolnictwie. Gospodarstwo rolne i jego struktura – działy, gałęzie, działalności. Kategorie produkcji i kosztów oraz wyniki gospodarcze. Zasady i metody analizy gospodarstw rolniczych (analiza produkcji roślinnej, zwierzęcej). Kalkulacje w rolnictwie (kalkulacje kosztów, nadwyżek bezpośrednich, opłacalności intensyfikacji produkcji). Uproszczenie i koncentracja produkcji, specjalizacja gospodarstw i jej efektywność. Planowanie w przedsiębiorstwach rolniczych (rodzaje i funkcje planów). Planowanie rozwoju gospodarstwa- biznesplan. Zasady funkcjonowania zagród edukacyjnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe terminy, kategorie i procesy ekonomiczne, ocenę efektywności ekonomicznej produkcji gospodarstw rolniczych i edukacyjnych, pojęcie i kategorie kosztów oraz produkcyjną funkcję dochodu.

Umiejętności (potrafi): analizować podstawowe procesy gospodarcze w rolnictwie; oceniać, projektować i optymalizować proces produkcji; zaprezentować własne poglądy w zakresie ekonomicznej oceny procesu produkcji w gospodarstwach rolniczych i edukacyjnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego i zespołowego realizowania zadań z zakresu przedmiotu, analizując i rozwiązując podstawowe dylematy dotyczące ekonomiki gospodarstw produkcyjnych i edukacyjnych, wskazywania i podejmowania działań na rzecz poprawy efektywności gospodarowania w rolnictwie analizując ich mocne i słabe strony.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

8. Elementy ortopedii i podkuwnictwa koni (Blok D)

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu mechaniki kopyt konia, występujących urazów i chorób oraz ich leczenia i rehabilitacji; nabycie podstawowych umiejętności rozczyszczania kopyt, rozpoznawania kulawizn i właściwego postępowania w przypadku ich stwierdzenia; poszerzanie wiedzy z zakresu pielęgnacji kończyn a w szczególności kopyt konia oraz związanej z nią profilaktyki.

Treści merytoryczne: badanie narządów ruchu konia. Sprawdzanie prawidłowości ustawienia kończyn konia. Sprawdzanie prawidłowości budowy kopyt. Szczegółowe badanie kończyn konia w pozycji stojącej. Praktyczne badanie ruchu konia (charakterystyka kulawizn). Praktyczne zasady postępowania z koniem przy pielęgnacji i podkuwaniu (podnoszenie

kończyn, poskramianie). Podstawy poprawnego rozczyszczania kopyt (koni dorosłych i źrebiąt). Zasady podkuwania i rozkuwania kopyt. Postępowanie przy chorobach kopyt i kulawiznach. Czynności i mechanika kończyn konia (budowa, postawy, chody). Układ ustaleniowy i układy amortyzacyjne kończyn. Charakterystyka i rozpoznawanie kulawizn. Budowa i mechanika kopyta. Wpływ środowiska i warunków utrzymania na kopyta. Pielęgnacja kopyt koni dorosłych i źrebiąt (codzienna, okresowa, naturalna). Podkuwanie kopyt i jego skutki. Choroby kopyt, leczenie i rehabilitacja. Wybrane choroby kończyn przednich i kończyn tylnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu higieny koni, warunków utrzymania i pielęgnacji ich kopyt; czynności i mechanikę kończyn konia, nazewnictwo i opis ich głównych wad budowy, kulawizny związane z chorobami kończyn.

Umiejętności (potrafi): ocenić w zakresie podstawowym prawidłowość budowy kończyn konia, ich postawę i chody; wskazać elementarne rozwiązania umożliwiające leczenie i rehabilitację kulawizn u koni; kontrolować i oceniać warunki środowiska i utrzymania mające wpływ na występowanie kulawizn i chorób kończyn u koni.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): postępowania zgodnie z podstawowymi zasadami etyki w zakresie chowu, hodowli i użytkowania koni oraz przeprowadzanych przy nich zabiegach leczniczych i rehabilitacyjnych; planowania własnej pracy w zależności od potrzeb konia w zakresie podkuwnictwa.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

9. Fitoterapia w profilaktyce i leczeniu zwierząt (Blok II)

Cel kształcenia: poznanie podstawowych wiadomości z zakresu ziołolecznictwa i zastosowania preparatów ziołowych w profilaktyce i leczeniu schorzeń zwierząt; nabycie wiedzy na temat występowania oraz charakterystyki roślin o właściwościach leczniczych i trujących; poznanie zasad działania i zastosowania preparatów oraz leków ziołowych.

Treści merytoryczne: przygotowanie i przechowywanie preparatów ziołowych. Wykonywanie preparatów ziołowych. Przygotowanie mieszanek ziołowych wspomagających wydolność fizyczną i psychiczną zwierząt pracujących w kontakcie z ludźmi. Preparaty ziołowe stosowane w leczeniu dolegliwości skórnych oraz wspomagania rekonwalescencji aparatu ruchu. Rośliny stosowane w okresie wytężonego wysiłku a także osłabienia i wyczerpania po przebytych chorobach. Polskie tradycje w ziołolecznictwie (etnobotanika). Definicja leku roślinnego. Charakterystyka substancji czynnych zawartych w surowcach roślinnych. Rośliny trujące i niebezpieczne dla zwierząt. Postacie leków ziołowych stosowanych u zwierząt. Wykorzystanie właściwości terapeutycznych roślin w terapii zwierząt biorących udział w rekreacji, edukacji i terapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): właściwości roślin leczniczych i trujących, identyfikuje oraz rozpoznaje ich zastosowanie, a także zastosowanie preparatów ziołowych w profilaktyce i leczeniu, zasady ochrony praw autorskich i zarządzania prawami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać rośliny stosowane w fitoterapii zwierząt oraz zastosować odpowiednie preparaty ziołowe w praktyce zootechnicznej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania swojej wiedzy z zakresu medycyny naturalnej wykorzystywanej w profilaktyce i leczeniu zwierząt, dostrzegania problemów zdrowotnych zwierząt pracujących w rekreacji, edukacji i terapii oraz potrzeby stosowania różnych metod wspomagających ich leczenie.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

10. Fizjoterapia zwierząt biorących udział w rekreacji, edukacji i terapii

Cel kształcenia: przekazanie najnowszej wiedzy z zakresu fizjoterapii, jako niekonwencjonalnej metody wspomagającej trening i rehabilitację zwierząt oraz nabycie związanych z tym podstawowych umiejętności praktycznych.

Treści merytoryczne: repetytorium z anatomii i fizjologii wybranych gatunków zwierząt. Wprowadzenie do fizjoterapii (terminologia, charakterystyka i jej cele). Ogólne zasady obowiązujące w fizjoterapii (organizacja zabiegów, dokumentacja, współpraca z lekarzem weterynarii). Kinezyterapia aktywna i bierna. Wykorzystanie fizjoterapii do leczenia wybranych schorzeń zwierząt, wskazania i przeciwwskazania. Rola masażu w profilaktyce i leczeniu urazów zwierząt. Zasady BHP w pracy ze zwierzęciem przy zabiegach fizjoterapeutycznych. Ćwiczenia praktyczne z anatomii i fizjologii wybranych gatunków zwierząt. Badanie pacjenta przed przystąpieniem do zabiegów. Zajęcia praktyczne z technik masażu poszczególnych partii ciała zwierzęcia. Ćwiczenia praktyczne z wybranych zabiegów fizykoterapeutycznych. Kinesiotaping jako metoda wspomagająca rehabilitację.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe metody stosowane w rehabilitacji zwierząt w zależności od rozpoznanego urazu; urządzenia wykorzystywane w fizykoterapii zwierząt; zachowanie zwierząt związane bezpośrednio z jego zdrowiem, wpływającym na bezpieczeństwo pracy człowieka; budowę anatomiczną wybranych gatunków zwierząt niezbędną w procesie rehabilitacji.

Umiejętności (potrafi): ocenić stan pacjenta, a następnie dobrać odpowiednią metodę rehabilitacji; posługiwać się podstawowymi urządzeniami wykorzystywanymi w rehabilitacji zwierząt; ocenić warunki utrzymania i użytkowania zwierząt mające wpływ na stan jego zdrowia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy z innymi rehabilitantami i pokrewnymi ośrodkami fizjoterapii zwierząt; podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie rehabilitacji zwierząt; współpracy z właścicielem zwierzęcia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

11. Genetyka behawioralna zwierząt

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy o molekularnym podłożu cech behawioralnych. Ukazanie źródeł zmienności genetycznej zakodowanych w sekwencji nukleotydowej. Wykazanie związku między mutacją jednonukleotydową a efektem fenotypowym. Nabycie umiejętności wykonania i interpretacji testu DNA dla pojedynczej mutacji. Aktywizacja w zakresie dociekania molekularnych przyczyn zmienności behawioralnej.

Treści merytoryczne: pozyskiwanie DNA genomowego z różnych materiałów biologicznych. Izolacja DNA genomowego - ocena jego ilości i jakości. Elektroforeza DNA w żelu agarozowym. Analiza struktury wybranych genów i ich mutacji. Zasada łańcuchowej reakcji polimerazowej (PCR). Etapy testu diagnostycznego PCR wykrywającego genetyczną przyczynę zróżnicowanego behawioru. Budowa chemiczna kwasów nukleinowych. Podstawowe odkrycia genetyki molekularnej. Struktura genu eukariotycznego. Mutacje zachodzące w sekwencji nukleotydowej i ich wpływ na strukturę i funkcję białek. Kontrola pochodzenia zwierząt na bazie polimorficznych sekwencji DNA. Metody badań genetycznego podłoża zachowań. Podstawowe pojęcie z zakresu behawiorystyki. Przykłady testów DNA różnicujących zwierzęta pod względem cech behawioralnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): skutki pracy hodowlanej w zakresie wykształcenia specyficznych cech behawioralnych zwierząt.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić i zinterpretować test diagnostyczny DNA ujawniający genetyczne predyspozycje zwierząt do określonych zachowań.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego szerzenia wiedzy na temat czynników genetycznych wpływających na zachowania zwierząt.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

12. Jeleniowate w rekreacji i edukacji (Blok I)

Cel kształcenia: zaprezentowanie możliwości wykorzystania różnych gatunków zwierząt z rodziny jeleniowatych w rekreacji, edukacji i terapii.

Treści merytoryczne: wybrane elementy behawioru poszczególnych gatunków z rodziny jeleniowatych i metod ich osławania. Biologia jeleniowatych. Zasady hodowli zagrodowej jeleniowatych. Produkty i surowce uzyskiwane od jeleniowatych. Przepisy prawne regulujących hodowlę zagrodową jeleniowatych w Polsce i na świecie. Przykładowe parki dzikich zwierząt, ogrody zoologiczne oraz fermy, na których utrzymywane są jeleniowate. Pozaprodukcyjne zalety hodowli fermowej jeleni i danieli (agroturystyka, edukacja, fotografia przyrodnicza, itp.).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane gatunki jeleniowatych użytkowanych w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych oraz zasady ich chowu, hodowli i użytkowania; behawior jeleniowatych i jego związku z bezpiecznym użytkowaniem zwierząt; zasady funkcjonowania obiektów zajmujących się zamkniętą hodowlą jeleniowatych.

Umiejętności (potrafi): analizować i optymalizować uwarunkowania osobnicze, środowiskowe i dobrostan poszczególnych gatunków jeleniowatych wykorzystywanych w rekreacji, edukacji i terapii; opracować w oparciu o dostępne źródła optymalne metody wykorzystania i użytkowania jeleniowatych utrzymywanych zagrodowo w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): upowszechniania zasad dobrych praktyk i profesjonalnego prowadzenia hodowli zagrodowej jeleniowatych, upowszechniania aktywności fizycznej i zasad zdrowego stylu życia z wykorzystaniem prowadzonych hodowli różnych gatunków jeleniowatych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

13. Łowiectwo (Blok I)

Cel kształcenia: zapoznanie z zadaniami i celem współczesnego łowiectwa, jako elementu ochrony przyrody w Polsce oraz przedstawienie głównych działań realizowanych w ramach gospodarki łowieckiej.

Treści merytoryczne: biologia i ekologia zwierząt łownych z rozpoznawaniem poszczególnych grup płciowo-wiekowych, planowanie łowieckie w ramach zajęć praktycznych oraz ocena wieku i wycena jakości osobniczej i populacyjnej wg formuł CIC (Międzynarodowej Rady Łowiectwa i Ochrony Zwierzyny). Istota współczesnego łowiectwa, elementy wchodzące w zakres gospodarki łowieckiej oraz jego historia i znaczenie w kulturze i sztuce europejskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane gatunki zwierząt łownych oraz zasady ich gospodarowania; behawior zwierząt łownych oraz potencjalne możliwości uatrakcyjnienia wypoczynku poprzez rozpowszechnianie łowiectwa w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych.

Umiejętności (potrafi): analizować i dostosowywać uwarunkowania osobnicze do środowiska, uwzględniając w tym dobrostan zwierząt łownych oraz wyjaśniać i interpretować relacje człowiek – zwierzęta łowne w zmieniających się uwarunkowaniach przyrodniczych i społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): propagowania zasad dobrych praktyk i profesjonalnego podejścia do gospodarowania populacjami zwierząt łownych.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

14. Niezwykłe zdolności zwierząt (Blok II)

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy z zakresu niezwykłych zdolności zwierząt biorących udział w rekreacji, edukacji i terapii ludzi.

Treści merytoryczne: rola oraz trening różnych gatunków zwierząt towarzyszących oraz wybranych gatunków utrzymywanych w ogrodach zoologicznych. Możliwości uczenia się różnych gatunków zwierząt dla celów badawczych i medycznych. Zdolności psów do wykrywania chorób cywilizacyjnych u ludzi.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę i trening różnych gatunków zwierząt z uwzględnieniem bezpieczeństwa ludzi i dobrostanu zwierząt; wszechstronne możliwości zwierząt wykorzystywanych w rekreacji, edukacji i terapii ludzi.

Umiejętności (potrafi): analizować, oceniać i przygotować prezentację na temat możliwości wykorzystania różnych gatunków zwierząt w rekreacji, edukacji i terapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): postępowania zgodnie z etyką użytkując zwierzęta do celów rekreacji, edukacji i terapii; ciągłego podnoszenia poziomu swojej wiedzy.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

15. Nowoczesne metody w terapii z udziałem zwierząt (Blok II)

Cel kształcenia: rozszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu hipoterapii i dogoterapii o wykorzystanie nowoczesnych metod w terapii.

Treści merytoryczne: charakterystyka, metodyka stosowania i praktyczne zastosowanie nowoczesnych metod terapeutycznych, które mogą być wykorzystane podczas zajęć hipoterapii i dogoterapii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różne metody terapeutyczne, które mogą być wykorzystane podczas zajęć hipoterapii i dogoterapii; możliwości i zasady wykorzystania nowoczesnych metod terapeutycznych.

Umiejętności (potrafi): dobierać odpowiednie metody terapeutyczne do potrzeb pacjenta; stosować wybrane metody terapeutyczne podczas zajęć hipoterapii i dogoterapii; przygotować sprawozdanie dotyczące możliwości wykorzystania nowoczesnych metod terapeutycznych w konkretnym przypadku.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): planowania własnych działań oraz ich bieżącej oceny i korekcji w zakresie prowadzenia zajęć hipoterapii i dogoterapii; wykazywania dbałości o przestrzeganie zasad etycznych podczas zajęć hipoterapii i dogoterapii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

16. Opieka nad bezdomnymi zwierzętami oraz zapobieganie ich bezdomności (Blok II)

Cel kształcenia: zapoznanie z możliwościami zapobiegania bezdomności zwierząt oraz formami opieki nad bezdomnymi zwierzętami.

Treści merytoryczne: przyczyny bezdomności zwierząt. Regulacje prawne dotyczące ochrony bezdomnych zwierząt. Programy opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobieganie ich bezdomności w miastach i gminach. Działalność organizacji pozarządowych pomagających bezdomnym zwierzętom. Zapobieganie bezdomności zwierząt. Opieka nad kotami wolnożyjącymi. Funkcjonowanie schronisk dla bezdomnych zwierząt w Polsce. Adoptowanie zwierząt ze schronisk. Opieka weterynaryjna w schronisku dla zwierząt. Zasady przewożenia zwierząt.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady utrzymania i funkcjonowania schronisk dla bezdomnych zwierząt; uwarunkowania prawne i ekonomiczne związane z prowadzeniem schronisk dla bezdomnych zwierząt.

Umiejętności (potrafi): określać korzyści wynikające z ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz inspirować otoczenie w tym zakresie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego samokształcenia, wdrażania posiadanej wiedzy i umiejętności zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

17. Organizacja i prowadzenie ośrodków hodowli, rekreacji i terapii z udziałem koni (Blok B)

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy dotyczącej organizacji i prowadzenia ośrodków hodowli, rekreacji i terapii z udziałem koni.

Treści merytoryczne: zasady lokalizacji i sytuowanie stajen. Rodzaje i typy obiektów dla koni wykorzystywanych w hodowli, rekreacji i terapii. Zasady projektowania ośrodków z udziałem koni. Wyposażenie pomieszczeń stajennych, urządzenia stajenne i pomieszczenia pomocnicze. Organizacja dnia pracy ośrodków hodowlanych, rekreacyjnych i terapeutycznych. Rodzaje ośrodków o charakterze hodowlanym, rekreacyjnym i terapeutycznym z udziałem koni. Profil działalności i związana z nią infrastruktura (stajnie, ujeżdżalnie, zaplecze hotelowe i gastronomiczne). Organizacja i zarządzanie ośrodkiem w zależności od jego podstawowego profilu działalności. Podstawowa profilaktyka i opieka weterynaryjna dotycząca różnych grup koni. Organizacja imprez o charakterze hodowlanym, rekreacyjnym i terapeutycznym z udziałem koni. Normy prawne warunkujące hodowlę i użytkowanie koni w Polsce.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady utrzymania i zarządzania ośrodkami hodowli, rekreacji i terapii z udziałem koni; znaczenie koni w hodowli zwierząt gospodarskich oraz ich wykorzystania w rekreacji i terapii.

Umiejętności (potrafi): kierować pracą zespołu; dokonać analizy problemów związanych z organizacją i zarządzaniem ośrodkiem hodowli, rekreacji i terapii z udziałem koni.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych związanych z hodowlą, rekreacją i terapią z udziałem koni; wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania imprez hodowlano-jeździeckich i szkoleniowych na rzecz interesu publicznego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

18. Organizacja turystyki konnej (Blok D)

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy i umiejętności dotyczącej możliwości wykorzystania koni w turystyce.

Treści merytoryczne: historia turystyki konnej. Zasady organizacji rajdów konnych. Przygotowanie koni i jeźdźców do rajdu. Podstawy topografii i terenoznawstwa. Turystyka konna w Polsce i na świecie. Szlaki konne. Rajdy konne w Polsce i na świecie. Infrastruktura niezbędna w turystyce konnej. Dobór i użytkowanie koni w turystyce jeździeckiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania koni w turystyce; zasady związane z organizacją turystyki konnej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zaplanować i zorganizować rajd konny; komunikować się z innymi podmiotami prowadzącymi działalność turystyczną oraz hodowlano-jeździecką w celu samodzielnego planowania imprez turystycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do inicjowania działań na rzecz rozwoju turystyki konnej oraz rozwiązywania praktycznych problemów związanych z turystyką; przestrzegania zasad związanych z etyką zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

19. Organizacja zajęć z posłuszeństwa psów (Blok C)

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami organizowania zajęć doskonalących posłuszeństwo psów oraz przygotowania ich do startów w dyscyplinach psiego posłuszeństwa.

Treści merytoryczne: zasady przygotowania i prowadzenia zajęć z posłuszeństwa ogólnego oraz sportowego psów, z uwzględnieniem różnych poziomów zaawansowania uczestników.

Charakterystyka dyscyplin posłuszeństwa sportowego. Wybrane rasy i typy użytkowe psów uczestniczące w zawodach posłuszeństwa sportowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnice pomiędzy posłuszeństwem ogólnym i sportowym; dyscypliny posłuszeństwa psów.

Umiejętności (potrafi): kreować, realizować oraz modyfikować programy szkolenia i przygotowywania psów do różnych dyscyplin psiego posłuszeństwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego pełnienia roli organizatora zajęć z posłuszeństwa psów.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

20. Podstawy chorób zakaźnych i inwazyjnych zwierząt

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy o chorobach zakaźnych i inwazyjnych zwierząt użytkowanych w rekreacji, edukacji i terapii oraz zapoznanie z działaniami podejmowanymi w celu zapobiegania ich wystąpieniu i ze sposobami ich zwalczania.

Treści merytoryczne: podstawy epizootologii i parazytologii zwierząt. Relacje między drobnoustrojami a zwierzętami. Procesy zachodzące w układzie pasożyt - żywiciel. Główne czynniki warunkujące powstawanie i szerzenie się chorób zakaźnych i inwazyjnych. Postępowanie przeciwepizootyczne i przeciwpasożytnicze oraz prawne uregulowania z zakresu zwalczania chorób zakaźnych i inwazyjnych zwierząt. Bioasekuracja i profilaktyka jako ważne elementy ochrony zdrowia zwierząt. Podstawy immunoprofilaktyki. Podział chorób zakaźnych i inwazyjnych zwierząt. Charakterystyka najważniejszych jednostek chorobowych ze szczególnym uwzględnieniem ich etiologii, sposobów zakażenia/zarażenia, wektorów, dróg i mechanizmów szerzenia się oraz podstawowych objawów chorobowych. Omówienie sposobów postępowania w przypadku podejrzenia i wystąpienia poszczególnych chorób zakaźnych i inwazyjnych u zwierząt.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia i definicje z zakresu chorób zakaźnych i inwazyjnych zwierząt; najważniejsze choroby i ich klasyfikację; działania podejmowane w celu ochrony zdrowia zwierząt.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać podstawowe oznaki chorób zakaźnych i inwazyjnych; podjąć odpowiednie działania w przypadku podejrzenia tego typu chorób; stosować działania profilaktyczne w celu ochrony przed chorobami zakaźnymi i inwazyjnymi; umiejętnie wyszukiwać i interpretować akty prawne z zakresu zwalczania chorób zakaźnych i inwazyjnych; posługiwać się terminologią i nomenklaturą z zakresu chorób zakaźnych i inwazyjnych zwierząt.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania istotności problematyki chorób zakaźnych i inwazyjnych; przestrzegania zasad bezpieczeństwa; podejmowania działań związanych z ich zwalczaniem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

21. Podstawy psychoterapii

Cel kształcenia: opanowanie podstawowej wiedzy z zakresu psychoterapii. Zdobywanie wiedzy na temat historii i współczesnego zastosowania psychoterapii, a także podstawowych szkół psychoterapeutycznych, ich głównych założeń i zastosowania.

Treści merytoryczne: historia psychoterapii oraz powstania jej głównych nurtów. Współczesne nurty psychologiczne, ich główne założenia oraz zastosowanie. Główne zasady procesu psychoterapeutycznego oraz czynniki leczące w psychoterapii. Poszczególne etapy terapii związane z diagnozą psychologiczną oraz realizowanie celów terapeutycznych. Kwestie związane relacją terapeutyczną oraz sytuacjami trudnymi w psychoterapii. Rola empatii oraz asertywności w kontakcie z pacjentem. Ćwiczenie wybranych umiejętności praktycznych związanych z prowadzeniem psychoterapii. Proces terapeutyczny na przykładzie psychoterapii

poznawczo-behawioralnej. Diagnoza psychologiczna oraz konceptualizacja przypadku. Relacja terapeutyczna pacjent-terapeuta. Rola empatii oraz asertywności w kontakcie z pacjentem.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu psychoterapii stosowanej w celu zaburzeń psychicznych człowieka dorosłego oraz dzieci i młodzieży.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychoterapii w celu analizy problemów psychofizycznych człowieka; zidentyfikować i poddać analizie czynniki natury psychospołecznej wpływające na funkcjonowanie człowieka; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedniego określania priorytetów służących realizacji, określonego przez siebie lub innych, zadania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

22. Podstawy treningu sportowego koni (Blok B)

Cel kształcenia: przekazanie podstawowej wiedzy i nabycie podstawowych umiejętności z zakresu planowania, metod, przeprowadzania treningu sportowego koni i jeźdźców, a także specyfiki szeroko rozumianej pielęgnacji koni sportowych.

Treści merytoryczne: prezentacja i nauka praktycznych umiejętności z zakresu szkolenia podstawowego młodego konia sportowego, pracy z młodym koniem na lonży, pracy ujeżdżeniowej, skokowej, przeprowadzania skoków w korytarzu. Zasady treningu zaawansowanego konia sportowego, treningu interwałowego, próbami wysiłkowymi i sposobami monitorowania poziomu wytrenowania koni. Zapoznanie się ze specyfiką rozgrywania dyscyplin konnych. Trening i sportowa eksploatacja koni. Charakterystyka różnych form użytkowania sportowego koni, cech interiorowych i eksterierowych koni predysponowanych do określonych dyscyplin sportowych. Cele i metody klasycznego treningu koni, specyfika pielęgnacji koni i problemy zdrowotne koni sportowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe mechanizmy procesów fizjologicznych zachodzących podczas treningu sportowego koni.

Umiejętności (potrafi): trenować konie i jeźdźców w różnych dyscyplinach jeździeckich w celu zwiększenia atrakcyjności prowadzonych usług rekreacyjnych, turystycznych; planować, wybierać i przeprowadzać, w oparciu o dostępne źródła, optymalne metody treningu sportowego koni; interpretować, na podstawie testów sprawnościowych i parametrów fizjologicznych koni, rezultaty zaplanowanego wcześniej treningu.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego prowadzenia treningu koni sportowych na poziomie podstawowym; upowszechniania zdrowego stylu życia poprzez uprawianie sportu jeździeckiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

23. Praca magisterska i przygotowanie do egzaminu dyplomowego 1

Cel kształcenia: zapoznanie z techniką pisania pracy magisterskiej. Zdobycie umiejętności definiowania problemu badawczego. Sformułowanie i uzasadnienie celu pracy magisterskiej. Poszerzenie specjalistycznej wiedzy z zakresu studiowanego kierunku. Rozwijanie umiejętności korzystania z komputerowych technik w zakresie gromadzenia materiałów źródłowych, obliczeń, edycji tekstu. Kształtowanie nawyku korzystania z różnych źródeł wiedzy z poszanowaniem praw własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: dobór właściwych metod badawczych niezbędnych do wykonania pracy magisterskiej; przygotowanie i ocena wykorzystywanych narzędzi i technik badawczych; pozyskiwanie wyników badań własnych i sposoby ich prezentowania w pracy magisterskiej;

statystyczne opracowanie wyników i ich interpretacja; krytyczna analiza wyników badań własnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby pozyskiwania i wykorzystania informacji niezbędnych do przygotowania pracy magisterskiej; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): pozyskiwać oraz wykorzystywać informacje związane z tematem pracy magisterskiej; wykorzystywać posiadaną wiedzę specjalistyczną do przygotowania i prezentacji pracy

magisterskiej; przedstawiać cel/hipotezę badawczą; omawiać i dyskutować o wynikach badań własnych oraz dokonywać wnioskowania; wyjaśnić i interpretować znaczenie interakcji człowiek-zwierzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rzeczowej i merytorycznej dyskusji z promotorem.

Forma prowadzenia zajęć: praca magisterska.

24. Praca magisterska i przygotowanie do egzaminu dyplomowego 2

Cel kształcenia: zapoznanie z techniką pisanie pracy magisterskiej. Zdobycie umiejętności definiowania problemu badawczego. Sformułowanie i uzasadnienie celu pracy magisterskiej. Poszerzenie specjalistycznej wiedzy z zakresu studiowanego kierunku. Rozwijanie umiejętności korzystania z komputerowych technik w zakresie gromadzenia materiałów źródłowych, obliczeń, edycji tekstu. Kształtowanie nawyku korzystania z różnych źródeł wiedzy z poszanowaniem praw własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: dobór właściwych metod badawczych niezbędnych do wykonania pracy magisterskiej; przygotowanie i ocena wykorzystywanych narzędzi i technik badawczych; pozyskiwanie wyników badań własnych i sposoby ich prezentowania w pracy magisterskiej; statystyczne opracowanie wyników i ich interpretacja; krytyczna analiza wyników badań własnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposoby pozyskiwania i wykorzystania informacji niezbędnych do przygotowania pracy magisterskiej; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): pozyskiwać oraz wykorzystywać informacje związane z tematem pracy magisterskiej; wykorzystywać posiadaną wiedzę specjalistyczną do przygotowania i prezentacji pracy

magisterskiej; przedstawiać cel/hipotezę badawczą; omawiać i dyskutować o wynikach badań własnych oraz dokonywać wnioskowania; wyjaśnić i interpretować znaczenie interakcji człowiek-zwierzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): rzeczowej i merytorycznej dyskusji z promotorem.

Forma prowadzenia zajęć: praca magisterska.

25. Pracownia doskonalenia zawodowego

Cel kształcenia: zdobycie umiejętności dotyczących poznania mechanizmów funkcjonowania podmiotów i instytucji użytkujących zwierzęta w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych, zasad ich funkcjonowania i możliwości realizacji programu praktyk, omawianie specyfiki działalności tych miejsc.

Treści merytoryczne: przedstawienie ogólnych zasad odbywania praktyk studenckich kierunkowych. Określenie celu i specyfiki praktyki. Poznanie ogólnych zasad funkcjonowania podmiotów gospodarczych i instytucji, w których będą realizowane praktyki, tj. gospodarstwa rolne i hodowlane, agroturystyczne, ekologiczne, schroniska, szpitale, lecznice dla zwierząt, laboratoria zwierzęce, stadniny koni, itp.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu rolę i znaczenie środowiska przyrodniczego i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej oraz jego zagrożenia.

Umiejętności (potrafi): identyfikować, interpretować i wyjaśniać złożone zjawiska i procesy społeczne oraz relacje między nimi z wykorzystaniem wiedzy z dyscyplin naukowych właściwych dla kierunku studiów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

26. Profilaktyka pogryzień

Cel kształcenia: zapoznanie z programami dotyczącymi edukacji dzieci oraz wychowania psów w celu unikania ryzyka pogryzień.

Treści merytoryczne: empatyczne podejście w pracy z dziećmi. Programy, np. „Bezpieczny pies = bezpieczne dziecko” krok po kroku. Metoda, zakres tematyczny programu profilaktycznego, sposób prowadzenia krok po kroku. Przedstawienie i omówienie scenariuszy, np. program „Bezpieczny pies= bezpieczne dziecko” w praktyce. Pytania i odpowiedzi - panel dyskusyjny. Ogólne założenia programu profilaktyki pogryzień. Trener profilaktyki pogryzień - etyka i standardy. Czynniki ryzyka w agresji pies - człowiek – doniesienia z badań. Jak komunikują się psy. Organizacja pracy podczas realizacji programu profilaktyki pogryzień.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej, zachowania zwierząt oraz wynikające z nich zagrożenia i ograniczenia.

Umiejętności (potrafi): planować i realizować zajęcia dostosowane do potrzeb różnych grup uczestników, określać korzyści wynikające z ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizacji projektów wpływających na poprawę jakości interakcji człowiek-zwierzę; podejmowania aktywności korygującej błędne działania w obszarze wykorzystania zwierząt w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych; działań zgodnych z etyką zawodową i do podtrzymywania etosu zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

27. Przygotowanie psów do pracy w zaprzęgu (Blok A)

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką dyscyplin sportu psich zaprzęgów oraz z zasadami przygotowania psów do pracy w zaprzęgu.

Treści merytoryczne: zasady wychowania psów do pracy w zaprzęgu oraz zasady przygotowywania psów dorosłych do pracy w zaprzęgu. Historia użytkowania psów zaprzęgowych i charakterystyka współczesnych psów zaprzęgowych. Specyfika sportu psich zaprzęgów w Ameryce Północnej, Europie i Azji. Elementy wyposażenia psich zaprzęgów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): różnice pomiędzy sportami zaprzęgowymi uprawianymi w różnych porach roku i na różnych dystansach; zagadnienia na temat dyscyplin psich zaprzęgów; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): kreować, realizować oraz modyfikować programy przygotowania psów do różnych dyscyplin psich zaprzęgów; zorganizować zawody psich zaprzęgów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypełniania zobowiązań społecznych związanych z wykorzystaniem psów do pracy w zaprzęgu.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

28. Psy w służbach mundurowych i ratowniczych (Blok A)

Cel kształcenia: poznanie problematyki wykorzystania psów w służbach mundurowych oraz w ratownictwie.

Treści merytoryczne: rys historyczny i specyfika pracy psów w służbach mundurowych i psów ratowniczych. Zasady przygotowania psów do pełnienia określonych funkcji w policji, wojsku i straży granicznej, a także szkolenia psów ratowniczych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości wykorzystania psów w służbach mundurowych i w ratownictwie, a także metody przygotowania psów do wykonywania określonych zadań.

Umiejętności (potrafi): kreować, realizować oraz modyfikować programy szkolenia i przygotowywania psów do pracy w służbach mundurowych i w ratownictwie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypełniania zobowiązań społecznych związanych z wykorzystywaniem psów do pracy w służbach mundurowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykłady, ćwiczenia.

29. Rekreacyjne użytkowanie koni (Blok B)

Cel kształcenia: poznanie specyfiki różnych form użytkowania koni w działalności rekreacyjnej.

Treści merytoryczne: zasady BHP podczas pracy w stajni oraz rekreacyjnego użytkowania koni. Formy użytkowania rekreacyjnego koni. Określenie wymagań stawianych koniom rekreacyjnym. Ocena eksterierowa i interierowa koni używanych w rekreacji. Praca z młodym koniem. Dobór koni i sprzętu jeździeckiego w zależności od prowadzonej działalności rekreacyjnej. Zasady prowadzenia jazdy konnej na ujeżdżalni i w terenie. Teoria jazdy konnej w praktyce. Nauka i doskonalenie umiejętności jeździeckich. Gry i zabawy z udziałem koni. Użytkowanie zaprzęgowe koni. Powożenie koniem rekreacyjnym. Marketing w aspekcie organizacji rekreacji ruchowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rekreację i jej specyfikę, formy oraz zakres oddziaływania; znaczenie konia w rekreacji i charakteryzuje jego najważniejsze cechy; zasady bezpieczeństwa oraz kwestie dobrostanu koni obowiązujące podczas użytkowania rekreacyjnego oraz ogólne zasady pracy z osobami uczącymi się jeździć konno; możliwości rozwoju turystyki oraz aktywnych.

Umiejętności (potrafi): przygotować i poprawnie wykorzystać konia w rekreacji, stosując obowiązujące zasady bezpieczeństwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania potrzeby użytkowania koni w szeroko pojętej rekreacji ruchowej; dbałości o zachowanie dobrostanu koni oraz bezpieczeństwa klientów korzystających z usług rekreacyjnych; ciągłego podnoszenia wiedzy z zakresu użytkowania koni, dzięki której lepiej będzie rozumieć skutki własnej działalności w zakresie hodowli i użytkowania koni.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

30. Rekreacyjne użytkowanie psów (Blok A)

Cel kształcenia: zapoznanie z możliwościami rekreacyjnego użytkowania psów.

Treści merytoryczne: dobór psów i używanego sprzętu w zależności od wybranej formy użytkowania rekreacyjnego. Praca z młodym psem. Pielęgnacja i przygotowanie zwierząt do pokazów, zawodów, transportu. Użytkowanie psów w rekreacji człowieka. Pojęcie dobrostanu w aspekcie użytkowania zwierząt w sporcie i rekreacji. Uwrażliwienie ludzi zajmujących się sportem i rekreacją zwierząt na zagadnienia dobrostanu. Wybrane dyscypliny sportowe i zasady ich rozgrywania.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rekreację i jej specyfikę, formy oraz zakres oddziaływania; znaczenie psa w rekreacji i charakteryzuje jego najważniejsze cechy z uwzględnieniem bezpieczeństwa ludzi i zwierząt; możliwości rozwoju turystyki oraz aktywnych form spędzania czasu z uwzględnieniem rekreacyjnego użytkowania psów; podstawowe metody treningu psa rekreacyjnego z uwzględnieniem dobrostanu zwierząt i możliwości człowieka.

Umiejętności (potrafi): dobierać, przygotowywać i poprawnie wykorzystywać psa w rekreacji, stosując obowiązujące zasady bezpieczeństwa; przygotować prezentację na temat właściwego doboru, przygotowania i udziału w wybranej aktywności rekreacyjnej z psem; wskazać i zastosować właściwe metody treningu psa przygotowanego do użytkowania rekreacyjnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): użytkowania rekreacyjnego psów w szeroko pojętej rekreacji ruchowej; dbałości o zachowanie dobrostanu psów oraz bezpieczeństwa klientów korzystających z usług rekreacyjnych; ciągłego podnoszenia swojej wiedzy z zakresu użytkowania psów, dzięki której lepiej będzie rozumieć skutki własnej działalności.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

31. Rozród psów i kotów

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą teoretyczną i praktyczną dotyczącą specyfiki rozrodu psów i kotów.

Treści merytoryczne: budowa narządów rozrodczych i regulacja procesów płciowych u psów samców i kocurów. Badanie andrologiczne oraz pobieranie nasienia. Makroskopowa i mikroskopowa ocena jakości nasienia. Konserwacja nasienia w temperaturach dodatnich i ujemnych. Budowa narządów rozrodczych i charakterystyka cyklu rujowego suk i kotek. Wyznaczanie terminu krycia / sztucznego unasienniania. Postępowanie przy kryciu naturalnym. Sztuczne unasiennianie - praktyczne aspekty wykonania zabiegu. Przebieg ciąży u suk i kotek oraz jej zaburzenia. Opieka nad ciężarną suką i kotką (działania profilaktyczne, żywienie). Poród fizjologiczny i zasady udzielania pomocy porodowej. Poporodowe postępowanie z noworodkami. Najczęstsze schorzenia narządów rozrodczych samców. Ograniczenie potencjału rozrodczego psów i kocurów. Metody antykoncepcji u suk i kotek. Przyczyny niepłodności suk i kotek. Choroby szczeniąt i kociąt. Prowadzenie rozrodu w hodowli psów i kotów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): w pogłębionym stopniu możliwości stosowania nowoczesnych technik analitycznych w prowadzeniu rozrodu psów i kotów; zagadnienia dotyczące zasad prowadzenia rozrodu w hodowli psów i kotów; metody oddziaływania na funkcje fizjologiczne psów i kotów pozwalające na optymalizację korzystania z ich potencjału rozrodczego w celach hodowlanych.

Umiejętności (potrafi): określać korzyści wynikające z ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz inspirowania otoczenia w tym zakresie; identyfikować problemy dotyczące rozrodu w hodowli psów i kotów, stosując właściwe narzędzia i metody analityczne; szczegółowo analizować uwarunkowania osobnicze i środowiskowe zwierząt oraz podjąć działania mające na celu optymalne wykorzystanie ich potencjału rozrodczego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego samokształcenia, wdrażania posiadanej wiedzy i umiejętności zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

32. Seminarium magisterskie 1

Cel kształcenia: zapoznanie z techniką pisania pracy magisterskiej. Poszerzenie specjalistycznej wiedzy z zakresu studiowanego kierunku i specjalności. Rozwijanie umiejętności korzystania z komputerowych technik w zakresie przygotowania prezentacji multimedialnej, gromadzenia materiałów źródłowych, obliczeń, edycji tekstu. Kształtowanie nawyku korzystania z różnych źródeł wiedzy z poszanowaniem praw własności intelektualnej. Aktywizowanie do twórczej dyskusji na tematy seminaryjne.

Treści merytoryczne: zasady pisania prac magisterskich. Zasady korzystania z materiałów źródłowych i ich wykorzystania w pracy. Rola końcowego wnioskowania. Błędy popełniane przy opracowywaniu pracy magisterskiej. Prezentacja i dyskusja przeglądu piśmiennictwa w realizowanej pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): przygotować i przedstawiać prezentację multimedialną obejmującą wstęp i przegląd piśmiennictwa zamieszczonego w pracy magisterskiej; podejmować twórczą

dyskusję na tematy seminaryjne; wyjaśniać i interpretować znaczenie interakcji człowiek-zwierzę w zmieniających się uwarunkowaniach społeczno-kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia twórczej dyskusji na tematy seminaryjne; dbania o etos zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

33. Seminarium magisterskie 2

Cel kształcenia: zapoznanie z techniką pisania pracy magisterskiej. Poszerzenie specjalistycznej wiedzy z zakresu studiowanego kierunku i specjalności. Rozwijanie umiejętności korzystania z komputerowych technik w zakresie przygotowania prezentacji multimedialnej, gromadzenia materiałów źródłowych, obliczeń, edycji tekstu. Kształtowanie nawyku korzystania z różnych źródeł wiedzy z poszanowaniem praw własności intelektualnej. Aktywizowanie do twórczej dyskusji na tematy seminaryjne.

Treści merytoryczne: zasady pisania prac magisterskich. Zasady korzystania z materiałów źródłowych i ich wykorzystania w pracy. Rola końcowego wnioskowania. Błędy popełniane przy opracowywaniu pracy magisterskiej. Prezentacja i dyskusja przeglądu piśmiennictwa w realizowanej pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): przygotować i przedstawiać prezentację multimedialną obejmującą wstęp i przegląd piśmiennictwa zamieszczonego w pracy magisterskiej; podejmować twórczą dyskusję na tematy seminaryjne; wyjaśniać i interpretować znaczenie interakcji człowiek-zwierzę w zmieniających się uwarunkowaniach społeczno-kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia twórczej dyskusji na tematy seminaryjne; dbania o etos zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

34. Szczegółowe zasady żywienia drobnych gatunków ssaków utrzymywanych w hodowlach amatorskich

Cel kształcenia: zapoznanie ze szczegółowymi zasadami żywienia oraz fizjologią wybranych mięsożernych i roślinożernych gatunków ssaków utrzymywanych w hodowlach amatorskich, ze szczególnym uwzględnieniem dobrostanu żywieniowego.

Treści merytoryczne: szczegółowe zasady żywienia różnych ras królików oraz innych zajęczaków, szynszyli, kawii domowych, drobnych gryzoni, zwierząt mięsożernych z rodzin: łasicowate, psowate i szopowate. Charakterystyka i fizjologiczne podstawy funkcjonowania przewodów pokarmowych wybranych gatunków mięsożernych i roślinożernych zwierząt amatorskich, przegląd wykorzystywanych w żywieniu surowców paszowych i ich wartość pokarmową, rodzaje i typy diet stosowanych w żywieniu zwierząt amatorskich, podstawy technologii produkcji mieszanek paszowych, zasady normowania żywienia dla różnych gatunków i grup zwierząt, najczęściej popełniane błędy żywieniowe i schorzenia wynikające z nieprawidłowego żywienia.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zapotrzebowanie pokarmowe poszczególnych gatunków zwierząt amatorskich i metody żywieniowego oddziaływania na fizjologiczne funkcje organizmów zwierząt pozwalające na optymalizację korzystania z ich potencjału w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych; możliwości wpływania stanu zdrowotnego zwierząt wynikającego z prawidłowego żywienia na efektywność ich użytkowania w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych; technologie produkcji mieszanek paszowych stosowanych w żywieniu zwierząt amatorskich użytkowanych w rekreacji, edukacji i terapii.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie układać dawki pokarmowe zgodne z zapotrzebowaniem poszczególnych gatunków zwierząt amatorskich i ich kierunkami użytkowania oraz

rozwiązywać problemy wywołane nieprawidłowym żywieniem; analizować wpływ czynników żywieniowych w zapobieganiu schorzeniom zwierząt amatorskich użytkowanych w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych; wyjaśniać i interpretować znaczenie relacji człowiek-zwierzę amatorskie w zmieniających się uwarunkowaniach społeczno-kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): upowszechnia zasad dobrych praktyk żywieniowych w odniesieniu do utrzymywanych zwierząt.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

35. Szkolenie psów ze schronisk/Training of dogs from animal shelters (Blok C)

Cel kształcenia: poznanie zasad szkolenia psów ze schronisk i poznanie metod służących eliminacji niepożądanych zachowań u tych psów.

Treści merytoryczne: przyczyny trafiań psów do schronisk. Funkcjonowanie schronisk w świetle dobrostanu psów. Programy szkolenia psów ze schronisk służące resocjalizacji więźniów. Charakterystyka psów ze schronisk jako grupy wymagającej specjalnego szkolenia. Rozpoznawanie i radzenie sobie z zaburzeniami behawioralnymi występującymi u tych psów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): funkcjonowanie schronisk dla bezdomnych zwierząt w Polsce; metody oceny poziomu dobrostanu u psów ze schronisk; argumenty na rzecz specjalistycznego szkolenia psów ze schronisk; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): projektować i modyfikować programy szkolenia psów ze schronisk; interpretować znaczenie relacji człowiek-zwierzę w określonych uwarunkowaniach społeczno-kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypełniania zobowiązań społecznych związanych z problematyką przebywania psów w schroniskach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

36. Wady wrodzone i choroby dziedziczne zwierząt (Blok II)

Cel kształcenia: zapoznanie z wiedzą dotyczącą występowania wad wrodzonych i chorób dziedzicznych u zwierząt.

Treści merytoryczne: najczęściej występujące wady wrodzone i choroby dziedziczne dotyczące poszczególnych układów organizmu zwierzęcego. Molekularne prawidłowości dziedziczenia. Podłoże chorób dziedzicznych i wrodzonych wad rozwojowych u zwierząt. Choroby dziedziczne zwierząt związane z zaburzeniami przemiany materii. Diagnostyka chorób dziedzicznych u psów, kotów i koni. Zasady pobierania, transportu i przechowywania materiału do badań genetycznych. Działania hodowlane ukierunkowane na eliminację chorób dziedzicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): możliwości zastosowania nowoczesnych metod analitycznych wykorzystywanych w diagnostyce chorób dziedzicznych zwierząt; potencjalny wpływ występowania wad wrodzonych i chorób dziedzicznych na stan zdrowotny zwierząt, a tym samym ograniczone możliwości ich wykorzystania w rekreacji, edukacji i terapii.

Umiejętności (potrafi): szczegółowo analizować podłoże dziedziczne oraz środowiskowe najczęściej występujących wad rozwojowych u zwierząt; określać korzyści wynikające z ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz inspirować otoczenie w tym zakresie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działań mających na celu eliminację z hodowli zwierząt wykazujących wady dziedziczne, a tym samym niewykorzystywania ich w obszarach pracy rekreacyjnej, edukacyjnej i terapeutycznej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

37. Wybrane aspekty edukacji medialnej (Blok II)

Cel kształcenia: nabycie umiejętności kreowania i doboru materiałów multi- i hipermedialnych przy użyciu popularnych w danej chwili metod i narzędzi oraz weryfikacji ich pochodzenia i autentyczności.

Treści merytoryczne: budowanie wizerunku w sieci. Analiza najważniejszych technik i nośników reklamy. Krytyczny odbiór komunikatów medialnych, w oparciu o tworzenie medialnych treści. Obrazowa forma porozumiewania się ludzi. Branding czyli kreowanie marki. Komunikacja w prasie i w mediach elektronicznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię oraz zagadnienia z zakresu tworzenia / kreowania marki; kwestie dotyczące analizy i interpretacji przekazów wizualnych oraz ich ograniczeń; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): dokonać analizy, sformułować opinie i wyciągać wnioski oraz przedstawić swoje spostrzeżenia na temat określonego przekazu medialnego/wizualnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): pracy w grupie, dzielenia się zadaniami i rozwiązywania ich w sposób kreatywny.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

38. Wybrane zagadnienia z chowu i hodowli zwierząt

Cel kształcenia: zapoznanie z biologią wybranych gatunków zwierząt gospodarskich, ich predyspozycjami i możliwościami ich wykorzystania na potrzeby człowieka w rekreacji, edukacji i terapii.

Treści merytoryczne: chów wybranych gatunków zwierząt w odniesieniu do różnych typów produkcji. Ekstensywne technologie produkcji zwierzęcej z uwzględnieniem systemów żywienia i utrzymania zwierząt. Wpływ technologii produkcji na wartość odżywczą i prozdrowotną żywności. Rola ras lokalnych i zagrożonych wyginięciem w produkcji zwierzęcej. Hodowla, chów i żywienie wybranych gatunków zwierząt. Znaczenie produkcji zwierzęcej we współczesnym świecie. Rola i funkcje rolnictwa ekologicznego Program ochrony zasobów genetycznych wybranych gatunków zwierząt.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu użytkowania zwierząt oraz terminologię zootechniczną; nowoczesne metody chowu zwierząt oraz technologie produkcji mleka, mięsa i jaj.

Umiejętności (potrafi): charakteryzować alternatywne systemy produkcji zwierzęcej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dokształcania się i podnoszenia kompetencji zawodowych i społecznych.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

39. Wzbogacanie środowiska życia zwierząt

Cel kształcenia: zapoznanie z najnowszymi zasadami odnośnie poprawy warunków utrzymania zwierząt: gospodarskich, amatorskich i domowych, w schroniskach psów i kotów oraz zwierząt w ogrodach zoologicznych poprzez wzbogacanie ich środowiska.

Treści merytoryczne: koncepcja wzbogacania środowiska jako element poprawy dobrostanu zwierząt. Klasyfikacja metod i typów wzbogaceń środowiska życia zwierząt. Rozwój sposobów wzbogacania środowiska bytowania zwierząt. Ograniczenia wynikające ze wzbogacania środowiska życia zwierząt. Ocena wyników wzbogacania środowiska. Poprawa warunków utrzymania i poziomu dobrostanu zwierząt poprzez wzbogacanie środowiska jako element terapii behawioralnej. Przyczyny zachowań problematycznych u zwierząt gospodarskich, amatorskich, towarzyszących (psy i koty) i zwierząt laboratoryjnych. Problematyka zachowań zwierząt w ogrodach zoologicznych. Specyfika problemów behawioralnych zwierząt w ogrodach zoologicznych. Wzbogacania środowiska uwzględniające różne gatunki zwierząt:

utrzymywane w domu psy i koty, zwierzęta gospodarskie, amatorskie, laboratoryjne, zwierzęta w schroniskach. Zasady urządzania terenów ekspozycyjnych w ogrodach zoologicznych uwzględniające potrzeby behawioralne zwierząt. Projektowanie wyposażenia kojców, wybiegów, itp. oraz zabawek dla zwierząt.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): przyczyny zachowań problematycznych u zwierząt oraz możliwości ich ograniczenia; możliwości wzbogacania środowiska życia zwierząt.

Umiejętności (potrafi): analizować i wskazywać rozwiązania problematycznych zachowań zwierząt; wykorzystać zasady i techniki wzbogacania środowiska życia zwierząt.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ponoszenia odpowiedzialności za wzbogacanie środowiska życia zwierząt i ich praktycznego zastosowania; zawodowej i etycznej odpowiedzialności za zwierzęta wykorzystywane w rekreacji, edukacji i terapii.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

40. Zwierzęta w gospodarstwach agroturystycznych i ich otoczeniu

Cel kształcenia: przekazanie informacji na temat organizacji gospodarstw agroturystycznych utrzymujących zwierzęta oraz doboru zwierząt do określonych celów.

Treści merytoryczne: rola zwierząt w gospodarstwach agroturystycznych. Ogólna charakterystyka wybranych gatunków zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach agroturystycznych. Produkty pozyskiwane od zwierząt jako oferta gospodarstw agroturystycznych. Zwierzęta w przemyśle turystycznym. Turystyczne atrakcje z udziałem dzikich zwierząt żyjących na wolności (np. fotosafari, polowania z kamerą). Zwierzęta jako element podnoszący atrakcyjność oferty gospodarstw agroturystycznych (np. ścieżki edukacyjne lub tematyczne, pokazy pracy zwierząt).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę zwierząt w gospodarstwie agroturystycznym jako elementu zwiększającego atrakcyjność oferty; wybrane gatunki zwierząt utrzymywanych w gospodarstwach agroturystycznych i możliwości pozyskiwania od nich produktów/surowców oraz ich dalszego wykorzystania.

Umiejętności (potrafi): podnieść atrakcyjność oferty gospodarstwa agroturystycznego wykorzystując kontakt człowiek – zwierzę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): doskonalenia się przez całe życie w kontekście zmieniającej się wiedzy z zakresu chowu zwierząt.

Formy prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

41. Żywienie koni

Cel kształcenia: poznanie podstawowych wiadomości o budowie i funkcjonowaniu organizmu konia. Nabycie wiedzy na temat procesów fizjologicznych, zachodzących w przewodzie pokarmowym tych zwierząt. Poznanie pasz stosowanych w żywieniu koniu oraz zasad bilansowania dawek pokarmowych. Aktywizacja w zakresie korzystania z dostępnych źródeł informacji w celu poszerzania wiedzy z zakresu żywienia koni.

Treści merytoryczne: żywienie klaczy, ogierów, źrebiąt i młodzięży. Żywienie koni sportowych i użytkowanych rekreacyjnie. Żywienie koni roboczych i tucz koni. Bilansowanie mieszanek paszowych (MPU). Aktualne problemy żywienia koni. Ocena jakości pasz objętościowych. Samodzielne opracowanie i przedstawienie referatów pogłębiających wiedzę nt. profilaktycznych aspektów żywienia koni. Specyfika wymagań pokarmowych koni oraz zapotrzebowanie koni na składniki pokarmowe. Pasze stosowane w żywieniu koni. Problemy pokarmowe i metaboliczne spowodowane błędami w żywieniu koni. Znaczenie mikotoksyn. Nowe technologie w produkcji pasz i żywieniu koni. Dietetyka w żywieniu koni.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę żywienia koni; skład chemiczny i jakość pasz stosowanych w żywieniu tej grupy zwierząt gospodarskich; zasady dietetycznego żywienia koni; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): ustalić zapotrzebowanie na składniki pokarmowe różnych grup koni metodami tradycyjnymi i przy pomocy programów komputerowych; sporządzić receptury mieszanek paszowych; organoleptycznie ocenić jakość pasz; ocenić wpływ żywienia na dobrostan koni utrzymywanych w różnych warunkach z uwzględnieniem uwarunkowań społeczno-kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy proekologicznej, analitycznej i podejścia metodologicznego do rozwiązywania problemów; przestrzegania dobrostanu zwierząt w zakresie żywienia; pracy samodzielnej i zespołowej realizując wyznaczone zadania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

42. Żywienie psów i kotów

Cel kształcenia: poznanie podstawowych wiadomości o budowie i funkcjonowaniu organizmów psów i kotów. Nabycie wiedzy na temat procesów fizjologicznych, zachodzących w przewodzie pokarmowym tych zwierząt. Poznanie surowców stosowanych w żywieniu psów i kotów oraz zasad bilansowania dawek pokarmowych. Aktywizacja w zakresie korzystania z dostępnych źródeł informacji w celu poszerzania wiedzy z zakresu żywienia psów i kotów.

Treści merytoryczne: praktyczne aspekty żywienia psów-szczeniąt, psów dorosłych, starszych, suk w okresie ciąży i laktacji. Praktyczne aspekty żywienia kotów- kociąt, kotów dorosłych i starszych, kotek w okresie ciąży i laktacji. Ocena jakości karm dla psów i kotów występujących na rynku. Samodzielne opracowanie i przedstawienie referatów pogłębiających wiedzę na temat aktualnych problemów w technologii produkcji karm oraz dietetycznych aspektów żywienia psów i kotów. Praktyczne zapoznanie z technologią produkcji karm. Fizjologiczne podstawy żywienia psów i kotów. Charakterystyka wartości odżywczej surowców, dodatków funkcjonalnych oraz karm w żywieniu psów i kotów. Problemy pokarmowe i metaboliczne. Technologiczne aspekty produkcji karm dla zwierząt domowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specyfikę żywienia psów i kotów; znaczenie jakości pasz stosowanych w żywieniu tych grup zwierząt; wymagania pokarmowe poszczególnych grup psów i kotów; zasady ochrony praw autorskich oraz zarządzania zasobami własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): ustalić zapotrzebowanie na składniki pokarmowe różnych grup psów i kotów metodami tradycyjnymi; ułożyć recepturę mieszanki paszowej (karmy) dla psów i kotów; ocenić organoleptycznie jakość pasz oraz ocenić prawidłowość żywienia; określić wpływ żywienia na dobrostan psów i kotów w zmieniających się warunkach społeczno-kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): prezentowania postawy proekologicznej, analitycznej oraz podejścia metodologicznego do rozwiązywania problemów; przestrzegania dobrostanu zwierząt; pracy samodzielnej i zespołowej realizując wyznaczone zadania.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

V. PRAKTYKA

1. Praktyka I

Cel kształcenia: poznanie zasad funkcjonowania różnych podmiotów i instytucji użytkujących zwierzęta w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych oraz utrwalanie i poszerzenie wiedzy a także rozwijanie umiejętności praktycznych zdobytych w trakcie zajęć dydaktycznych z zakresu studiowanego kierunku, przygotowanie do samodzielnej pracy i uzmysłowienie odpowiedzialności za powierzone mienie, poznanie własnych możliwości na rynku pracy oraz nawiązanie kontaktów zawodowych wykorzystanych później przy poszukiwaniu pracy. Kształtowanie umiejętności analitycznych, organizacyjnych, pracy

zespołowej przy wykonywaniu zabiegów terapeutycznych pod nadzorem certyfikowanego instruktora-terapeuty.

Treści merytoryczne: charakterystyka różnych miejsc praktyk – obiekty o różnym profilu działalności: gospodarstwa hodowlane, lecznice, schroniska, placówki szkoleń zwierząt (zajmujące się behawioryzmem), a także laboratoria zwierzęce Wydziału Bioinżynierii Zwierząt. Analiza uwarunkowań środowiskowych mających na celu optymalizację procesów związanych z użytkowaniem zwierząt w rekreacji, edukacji i terapii. Uczestnictwo przy zabiegach profilaktycznych zapobiegających chorobom i kontuzjom oraz udział w szkoleniu i treningu zwierząt rekreacyjnych i hodowlanych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady utrzymania urządzeń, obiektów, systemów technicznych i technologii typowych dla obszarów rolniczych, leśnych i przetwórstwa rolno-spożywczego; zasady ochrony praw autorskich i praw własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie i wszechstronnie analizować problemy wpływające na produkcję i jakość żywności, zdrowie zwierząt i ludzi, stan środowiska naturalnego i zasobów naturalnych, a także stosować specjalistyczne techniki zgodne z kierunkiem studiów i je optymalizować dostosowując do zasobów przyrody w celu poprawy jakości życia człowieka.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dokonania krytycznej oceny odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

2. Praktyka II

Cel kształcenia: utrwalenie i poszerzenie wiedzy oraz rozwijanie umiejętności praktycznych zdobytych w trakcie zajęć dydaktycznych. Poszerzenie wiedzy z zakresu studiowanego kierunku, poznanie mechanizmów funkcjonowania podmiotów i instytucji użytkujących zwierzęta w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych, rozwijanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce w zakresie nabycia umiejętności przeprowadzania zabiegów terapeutycznych i ukształtowanie odpowiedzialności za powierzone zadania, nawiązanie kontaktów zawodowych, umożliwiających wykorzystanie ich w momencie poszukiwania pracy, identyfikacja z zawodem.

Treści merytoryczne: charakterystyka różnych miejsc praktyk – obiekty o różnym profilu działalności: gospodarstwa hodowlane, lecznice, schroniska, placówki szkoleń zwierząt (zajmujące się behawioryzmem), a także laboratoria zwierzęce. Analiza uwarunkowań środowiskowych mających na celu optymalizację procesów związanych z użytkowaniem zwierząt w rekreacji, edukacji i terapii. Zasady funkcjonowania instytucji, przedsiębiorstw, podmiotów oraz innych struktur funkcjonujących w zakresie użytkowania zwierząt w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych. Możliwość zebrania materiału empirycznego do pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań oraz podstawowe teorie w zakresie dyscyplin naukowych właściwych dla kierunku studiów; zasady ochrony praw autorskich oraz zasobów własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): realizować zajęcia rekreacyjne, zdrowotne, sportowe lub z zakresu estetyki zachowań ruchowych w pracy z różnymi grupami społecznymi i kierować zajęciami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania działania na rzecz interesu publicznego, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

3. Praktyka III

Cel kształcenia: utrwalenie i poszerzenie wiedzy oraz rozwijanie umiejętności praktycznych zdobytych w trakcie zajęć dydaktycznych. Poszerzenie wiedzy z zakresu studiowanego kierunku, poznanie mechanizmów funkcjonowania podmiotów i instytucji użytkujących zwierzęta w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych, rozwijanie umiejętności wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktyce w zakresie nabycia umiejętności przeprowadzania zabiegów terapeutycznych i ukształtowanie odpowiedzialności za powierzone zadania, nawiązanie kontaktów zawodowych, umożliwiających wykorzystanie ich w momencie poszukiwania pracy, identyfikacja z zawodem.

Treści merytoryczne: charakterystyka różnych miejsc praktyk – obiekty o różnym profilu działalności: gospodarstwa hodowlane, lecznice, schroniska, placówki szkoleń zwierząt (zajmujące się behawioryzmem), a także laboratoria zwierzęce. Analiza uwarunkowań środowiskowych mających na celu optymalizację procesów związanych z użytkowaniem zwierząt w rekreacji, edukacji i terapii. Zasady funkcjonowania instytucji, przedsiębiorstw, podmiotów oraz innych struktur funkcjonujących w zakresie użytkowania zwierząt w celach rekreacyjnych, edukacyjnych i terapeutycznych. Możliwość zebrania materiału empirycznego do pracy dyplomowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodologię badań oraz podstawowe teorie w zakresie dyscyplin naukowych właściwych dla kierunku studiów; zasady ochrony praw autorskich oraz zasobów własności intelektualnej.

Umiejętności (potrafi): realizować zajęcia rekreacyjne, zdrowotne, sportowe lub z zakresu estetyki zachowań ruchowych w pracy z różnymi grupami społecznymi i kierować zajęciami.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznego, inicjowania działania na rzecz interesu publicznego, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy oraz przestrzegania zasad etyki zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

1. Ergonomia

Cel kształcenia: zdobycie wiedzy w zakresie podstaw ergonomii, zasad dopasowania techniki do człowieka oraz kształtowanie postaw odpowiedzialności i priorytetu zdrowia i życia ludzkiego.

Treści merytoryczne: ergonomia i jej związek z innymi dyscyplinami naukowymi w tym antropologią, a szczególnie antropometrią, psychologią i medycyną. Kierunki badawcze współczesnej ergonomii, ergonomia korekcyjna i koncepcyjna. Uciążliwe i szkodliwe czynniki występujące w środowisku pracy - zagrożenia fizyczne. Skutki nadmiernego obciążenia pracą. Zastosowanie zasad ergonomii w projektowaniu/modyfikowaniu stanowiska pracy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady ergonomii codziennych czynności człowieka oraz czynności związanych z wykonywanym zawodem, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomicznej organizacji pracy.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać czynniki szkodliwe i uciążliwe w miejscu pracy, organizować środowisko pracy w sposób zapewniający bezpieczeństwo przy uwzględnieniu wpływu czynników ludzkich i zasad ergonomii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u i protokołu dyplomatycznego.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u i ceremoniału dyplomatycznego. Zasady precedencji. Precedencja w biznesie. Zasady związane z tytułowaniem, witaniem i przedstawianiem. Korespondencja służbowa. Dress-code w biznesie.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zagadnienia z zakresu zasad protokołu dyplomatycznego i etykiety międzynarodowej.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady savoir-vivre'u i precedencji podczas spotkań i uroczystości na różnych szczeblach. Stosować zasady współpracy w grupie.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przestrzegania zasad etykiety w relacjach interpersonalnych, reprezentowania postawy otwartej wobec odmiennych zjawisk, przekonań i sądów oraz zachowania otwartości na poglądy innych ludzi, systematycznego podnoszenia kompetencji zawodowych przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi aspektami prawa autorskiego, w szczególności w zakresie ochrony praw autora utworu oraz zakresu jego obowiązków.

Treści merytoryczne: pojęcie ochrony własności intelektualnej, pojęcie prawa autorskiego, prawne uzasadnienie ustanowienia prawa autorskiego, twórca jako podmiot prawa autorskiego, utwór jako przedmiot prawa autorskiego, etapy tworzenia utworu, pojęcie plagiatu, rozpowszechnianie wizerunku osób powszechnie znanych, autorstwo jako dobra osobiste.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej oraz jej praktycznego znaczenia w odniesieniu do potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa prawnego twórcom utworu.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy, rozporządzenia. Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych

kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku – apteczka pierwszej pomocy. Wskazanie potencjalnych zagrożeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady zachowania bezpieczeństwa; ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności oraz przyczyny wypadków, zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; stosować środki ochrony indywidualnej i udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej oraz zachować się w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia (np. pożar).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania działania indywidualnego, a także w grupie mającego na celu udzielenie pomocy przedmedycznej osobie poszkodowanej, przeciwdziałania zagrożeniom występującym w miejscu pracy/nauki; przyjęcia odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy w swoim otoczeniu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

5. Szkolenie z zakresu ochrony zwierząt

Cel kształcenia: przekazanie wiedzy zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych.

Treści merytoryczne: podstawy anatomii i fizjologii zwierząt przeznaczonych do wykorzystania lub wykorzystywanych w procedurach. Argumenty za i przeciw wykorzystywaniu zwierząt do celów naukowych lub edukacyjnych. Zasady etyczne postępowania ze zwierzętami. Przygotowanie zwierząt do procedury. Metody i procedury postępowania ze zwierzętami przeznaczonymi do wykorzystania lub wykorzystywanymi w procedurach dostosowane do danego gatunku. Podstawowe rodzaje zachowania zwierząt. Rozpoznawanie właściwych dla poszczególnych gatunków zwierząt przeznaczonych do wykorzystania lub wykorzystywanych w procedurach oznak dystresu, bólu i cierpienia. Znieczulenie i metody uśmierczania bólu. Wpływ środków anestetycznych i przeciwbólowych na wynik doświadczenia. Metody uśmierczania zwierząt, stosowanie wczesnego i humanitarnego zakończenia procedury. Obowiązujące przepisy krajowe w zakresie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych lub edukacyjnych. Komisje etyczne do spraw doświadczeń na zwierzętach. Zasady bezpieczeństwa i higieny pracy ze zwierzętami przeznaczonymi do wykorzystania lub wykorzystywanymi w procedurach. Chów i hodowla zwierząt przeznaczonych do wykorzystania lub wykorzystywanych w procedurach, z uwzględnieniem biologii gatunku i genetyki. Normy utrzymywania tych zwierząt i sposoby wzbogacania ich środowiska. Codzienna opieka nad zwierzętami. Dbanie o zdrowie i higienę zwierząt. Zasady zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia. Metody alternatywne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody i procedury stosowane w pracy na zwierzętach wykorzystywanych w procedurach.

Umiejętności (potrafi): właściwie obchodzić się ze zwierzętami maksymalnie eliminując stres i ból; rozpoznać oznaki dystresu, bólu i cierpienia; postępować zgodnie z normami BHP.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ponoszenia odpowiedzialności za dobrostan zwierząt; rozstrzygania podstawowych dylematów bioetycznych związanych z pracą na zwierzętach.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.